DIREKTĪVAS

PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2018/131

(2018. gada 23. janvāris),

ar ko īsteno Eiropas Kopienas Kuģu īpašnieku asociāciju (EKKĪA) un Eiropas Transporta darbinieku federācijas (ETDF) nolīgumu grozīt Direktīvu 2009/13/EK saskaņā ar 2006. gada Konvencijas par darbu jūrniecībā 2014. gada grozījumiem, ko Starptautiskā Darba konference apstiprināja 2014. gada 11. jūnijā

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 155. panta 2. punktu saistībā ar 153. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

(1) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 155. panta 2. punktu darba devēji un darba ņēmēji ("sociālie partneri") var kopīgi lūgt, lai viņu Savienības līmenī noslēgtos nolīgumus īstenotu, Padomei pieņemot lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma.

(2) Ar Padomes Direktīvu 2009/13/EK ([1]) tika īstenots Eiropas Kopienas Kuģu īpašnieku asociāciju (EKKĪA) un Eiropas Transporta darbinieku federācijas (ETDF) 2008. gada 19. maijā noslēgtais nolīgums Savienības tiesībās iekļaut Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) 2006. gada Konvencijas par darbu jūrniecībā (*MLC*) obligātos noteikumus, lai atjauninātu spēkā esošos Savienības tiesību aktus ar tiem *MLC* standartiem, kas ir labvēlīgāki jūrniekiem. Tās mērķis bija uzlabot jūrnieku darba apstākļus, jo īpaši attiecībā uz darba līgumiem, darba laiku, repatriāciju, karjeras izaugsmi un kvalifikācijas paaugstināšanu, dzīvojamām telpām un atpūtai paredzēto aprīkojumu, pārtiku un ēdināšanu, veselības un drošības aizsardzību, medicīnisko aprūpi un sūdzību procedūrām.

(3) Pēc starptautiskām ekspertu sanāksmēm SDO uzsāka procesu *MLC* grozīšanai, lai risinātu jautājumus, kas, no vienas puses, saistīti ar jūrnieku pamešanu un finansiālo nodrošinājumu un, no otras puses, ar prasībām jūrnieku nāves vai ilgstošas invaliditātes gadījumā. Īpašā trīspusējā komiteja, kas izveidota saskaņā ar *MLC*, 2014. gada 7.–11. aprīļa sanāksmē par minētajiem jautājumiem pieņēma divus grozījumus. Daļa noteikumu, uz kuriem attiecās grozījumi, bija Savienības kompetencē un bija saistīti ar jautājumiem, par kuriem Savienība ir pieņēmusi noteikumus, jo īpaši sociālās politikas un transporta jomā. Tāpēc Padome 2014. gada 26. maijā pieņēma Lēmumu 2014/346/ES ([2]) par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Starptautiskās Darba konferences (*ILC*) 103. sesijā. Savienības nostāja bija atbalstīt *MLC* kodeksa grozījumu ("2014. gada *MLC* grozījumi") apstiprināšanu.

(4) *ILC*2014. gada *MLC* grozījumus apstiprināja 103. sesijā Ženēvā 2014. gada 11. jūnijā, un tie stājās spēkā 2017. gada 18. janvārī. Tie ir saistīti ar efektīvas finansiālā nodrošinājuma sistēmas nodrošināšanu nolūkā aizsargāt jūrnieku tiesības pamešanas gadījumā un nodrošināt kompensāciju attiecībā uz līgumiskām prasībām par jūrnieku nāves vai ilgstošas invaliditātes gadījumiem ar darbu saistīta savainojuma, slimības vai apdraudējuma dēļ. Tie uzlabo un optimizē pastāvošo jūrnieku aizsardzības sistēmu, tostarp paredz pienākumu kuģiem turēt uz kuģa dokumentārus pierādījumus par finansiālā nodrošinājuma sistēmu, un paplašina šo sistēmu tādējādi, lai tā

([1]) Padomes Direktīva 2009/13/EK (2009. gada 16. februāris), ar ko īsteno Eiropas Kopienas Kuģu īpašnieku asociāciju (EKKĪA) un Eiropas Transporta darbinieku federācijas (ETDF) Nolīgumu par 2006. gada Konvenciju par darbu jūrniecībā un groza Direktīvu 1999/63/EK (OV L 124, 20.5.2009., 30. lpp.).

([2]) Padomes Lēmums 2014/346/ES (2014. gada 26. maijs) par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Starptautiskās Darba konferences 103. sesijā attiecībā uz Konvencijas par darbu jūrniecībā kodeksa grozījumiem (OV L 172, 12.6.2014., 28. lpp.).

attiektos uz diviem jauniem pamešanas gadījumu veidiem. Minētie veidi ir saistīti ar gadījumiem, kad jūrnieki ir atstāti bez nepieciešamās apgādības un atbalsta, vai gadījumiem, kuros kuģa īpašnieks vienpusēji ir pārtraucis sakarus ar jūrnieku, tostarp nav izmaksājis līgumalgu vismaz divus mēnešus.

(5) 2016. gada 5. decembrī jūras transporta nozares sociālie partneri – EKKĪA un ETDF – noslēdza nolīgumu ("sociālo partneru nolīgums") ar mērķi saskaņā ar 2014. gada *MLC* grozījumiem grozīt Direktīvu 2009/13/EK. 2016. gada 12. decembrī tie lūdza Komisijai sagatavot priekšlikumu Padomes direktīvai saskaņā ar LESD 155. panta 2. punktu nolūkā īstenot minēto nolīgumu.

(6) Sociālo partneru nolīgumā ir ietverti *MLC* 2014. gada grozījumu obligātie noteikumi. Pirmais grozījums – par finansiālā nodrošinājuma sistēmu jūrnieka pamešanas gadījumā – ir saistīts gan ar veselību un drošību, gan ar darba apstākļiem, un tāpēc uz to attiecas LESD 153. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts. Uz otro grozījumu – par finansiālā nodrošinājuma sistēmas prasībām nodrošināt kompensāciju jūrnieku nāves vai ilgstošas invaliditātes gadījumā ar darbu saistīta savainojuma, slimības vai apdraudējuma dēļ – attiecas LESD 153. panta 1. punkta c) apakšpunkts par darba ņēmēju sociālo nodrošinājumu un sociālo aizsardzību. Tādējādi sociālo partneru nolīgums attiecas uz jautājumiem, kas ir ietverti LESD 153. pantā, un to saskaņā ar LESD 155. panta 2. punktu var īstenot ar Padomes lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma. LESD 288. panta mērķim atbilstošais instruments sociālo partneru nolīguma īstenošanai ir direktīva.

(7) Komisija saskaņā ar Komisijas 1998. gada 20. maija Paziņojumu par sociālā dialoga pielāgošanu un veicināšanu Kopienas līmenī ir novērtējusi nolīgumu parakstījušo pušu pilnvarojuma statusu un katra sociālo partneru nolīguma panta likumību.

(8) Ar sociālo partneru nolīgumu tiek grozīts 2008. gada 19. maijā starp EKKĪA un ETDF noslēgtais nolīgums par *MLC*, kas ir pievienots Direktīvai 2009/13/EK, un minētajā direktīvā tiek iekļauti 2014. gada *MLC* grozījumi nolūkā uzlabot jūrnieku darba apstākļus, veselības un drošības aizsardzību un sociālo aizsardzību uz dalībvalsts karoga kuģiem.

(9) Grozot Direktīvu 2009/13/EK, ar sociālo partneru nolīgumu 2014. gada *MLC* grozījumu obligātos noteikumus, uz kuriem jau attiecas *MLC* uzraudzības sistēma, iekļaus Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/54/ES ([1]) darbības jomā un Savienības tiesību uzraudzības un pārraudzības sistēmā, tostarp Eiropas Savienības Tiesas jurisdikcijā. Šādi, visticamāk, tiks panākta stingrāka prasību ievērošana no dalībvalstu un kuģu īpašnieku puses.

(10) Neskarot sociālo partneru nolīguma noteikumus par turpmākiem pasākumiem un pārskatīšanu, ko sociālie partneri veic Savienības līmenī, Komisija pārraudzīs šīs direktīvas un sociālo partneru nolīguma īstenošanu.

(11) Ja sociālie partneri kopīgi to lūdz un ar noteikumu, ka dalībvalstis veic visus pasākumus, kas nepieciešami, lai tās vienmēr varētu garantēt rezultātus, ko šī direktīva tiecas sasniegt, dalībvalstis šīs direktīvas īstenošanu var uzticēt sociālajiem partneriem.

(12) Ievērojot LESD 155. panta 2. punktu, Komisija ir informējusi Eiropas Parlamentu, nosūtot tam šīs direktīvas priekšlikuma tekstu.

(13) Šajā direktīvā ir ievērotas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā un jo īpaši tās 31. pantā ietvertās pamattiesības un principi.

(14) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, uzlabot darba ņēmēju darba apstākļus, veselības un drošības aizsardzību un sociālo aizsardzību jūras transporta nozarē, kas ir pārrobežu nozare, kurā darbība notiek zem dažādu dalībvalstu karogiem, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tos drīzāk var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/54/ES (2013. gada 20. novembris) par dažiem karoga valsts atbildības aspektiem attiecībā uz atbilstību 2006. gada Konvencijai par darbu jūrniecībā un tās izpildi (OV L 329, 10.12.2013., 1. lpp.).

(15) Tādēļ Direktīva 2009/13/EK būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Ar šo direktīvu tiek īstenots starp Eiropas Kopienas Kuģu īpašnieku asociācijām (EKKĪA) un Eiropas Transporta darbinieku federāciju (ETDF) 2016. gada 5. decembrī noslēgtais nolīgums grozīt Direktīvu 2009/13/EK saskaņā ar 2014. gada *MLC* grozījumiem.

2. pants

Atbilstoši sociālo partneru nolīgumam Direktīvas 2009/13/EK pielikumā ietverto Nolīgumu starp EKKĪA un ETDF par 2006. gada Konvenciju par darbu jūrniecībā groza saskaņā ar šīs direktīvas pielikumu.

3. pants

1. Dalībvalstīs līdz 2020. gada 16. februārim stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šādas atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. Dalībvalstis šīs direktīvas īstenošanu var uzticēt sociālajiem partneriem, ja sociālie partneri to kopīgi lūdz un ar noteikumu, ka dalībvalstis sper visus soļus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu, ka tās katrā laikā var garantēt saskaņā ar šo direktīvu sasniedzamos rezultātus.

4. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2018. gada 23. janvārī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
V. GORANOV

PIELIKUMS

Direktīvas 2009/13/EK pielikumā Nolīgumu starp EKKĪA un ETDF par 2006. gada Konvenciju par darbu jūrniecībā groza šādi:

1) pielikuma virsrakstā "A2.5. standarts – Repatriācija" "A2.5." aizstāj ar "A2.5.1.";

2) pielikumā iekļauj šādu standartu:

"A2.5.2. standarts – Finansiālais nodrošinājums

1. Īstenojot 2.5. noteikuma 2. punktu, šis standarts nosaka prasības nolūkā nodrošināt ātru un efektīvu finansiālā nodrošinājuma sistēmu, lai palīdzētu jūrniekiem viņu pamešanas gadījumā.

2. Šī standarta nolūkā jūrnieku uzskata par pamestu, ja, pārkāpjot šā nolīguma prasības vai jūrnieku darba līguma noteikumus, kuģa īpašnieks:

   a) nesedz izmaksas par jūrnieka repatriāciju; vai

   b) ir atstājis jūrnieku bez nepieciešamās apgādības un atbalsta; vai

   c) ir citādi vienpusēji pārtraucis sakarus ar jūrnieku, tostarp nav izmaksājis līgumalgu vismaz divus mēnešus.

3. Katra dalībvalsts nodrošina, ka attiecībā uz kuģiem, kas kuģo ar tās karogu, pastāv šā standarta prasībām atbilstoša finansiālā nodrošinājuma sistēma. Finansiālā nodrošinājuma sistēma var būt izveidota sociālās nodrošināšanas sistēmas vai apdrošināšanas, vai valsts fonda, vai citu līdzīgu pasākumu veidā. Tās veidu nosaka dalībvalsts pēc apspriešanās ar attiecīgajām kuģu īpašnieku un jūrnieku organizācijām.

4. Finansiālā nodrošinājuma sistēma pamestiem jūrniekiem uz kuģa, kas kuģo ar dalībvalsts karogu, nodrošina tiešu piekļuvi, pietiekamu segumu un paātrinātu finansiālu palīdzību saskaņā ar šo standartu.

5. Šā standarta 2. punkta b) apakšpunkta nolūkos vajadzīgā apgāde un atbalsts jūrniekiem ietver pietiekamu pārtiku, pajumti, dzeramā ūdens krājumus, kurināmo, kas vajadzīgs izdzīvošanai uz kuģa, un vajadzīgo medicīnisko aprūpi.

6. Katra dalībvalsts pieprasa, lai uz kuģiem, kuri kuģo ar tās karogu un uz kuriem saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai kuģa īpašnieka prasību ir jūras darbaspēka sertifikāts, ir sertifikāts vai cits dokumentārs pierādījums par finansiālo nodrošinājumu, ko izdevis finansiālā nodrošinājuma sniedzējs. Kopiju novieto labi redzamā vietā uz kuģa, kur tā ir pieejama jūrniekiem. Ja finansiālo nodrošinājumu sniedz vairāki finansiālā nodrošinājuma sniedzēji, uz kuģa jābūt katra nodrošinājuma sniedzēja sagatavotam dokumentam.

7. Finansiālā nodrošinājuma sertifikāts vai cits dokumentārais pierādījums ir angļu valodā, vai tam ir pievienots tulkojums angļu valodā, un tajā ir šāda informācija:

   a) kuģa nosaukums;

   b) kuģa reģistrācijas osta;

   c) kuģa izsaukuma signāls;

   d) kuģa SJO numurs;

   e) finansiālā nodrošinājuma sniedzēja(-u) nosaukums un adrese;

   f) kontaktinformācija par personu vai struktūru, kas atbild par jūrnieku palīdzības pieprasījumu izskatīšanu;

   g) kuģa īpašnieka vārds/nosaukums;

   h) finansiālā nodrošinājuma termiņš; un

   i) finansiālā nodrošinājuma sniedzēja apliecinājums, ka finansiālais nodrošinājums atbilst A2.5.2. standarta prasībām.

8. Palīdzību, ko sniedz finansiālā nodrošinājuma sistēma, piešķir nekavējoties pēc jūrnieka vai jūrnieka iecelta pārstāvja pieprasījuma, kam pievienots nepieciešamais pamatojums par tiesībām to saņemt saskaņā ar šā standarta 2. punktu.

9. Ņemot vērā 2.5. noteikumu, palīdzība, ko sniedz finansiālā nodrošinājuma sistēma, ir pietiekama, lai segtu šādus izdevumus:

   a) nesamaksātā darba alga un citas tiesības, kas jūrniekam pienākas no kuģa īpašnieka saskaņā ar darba līgumu, attiecīgo darba koplīgumu vai karoga valsts tiesību aktiem, piemērojot četru mēnešu ierobežojumu attiecībā uz jebkādu šādu nesamaksātu darba algu un četru mēnešu ierobežojumu attiecībā uz šādām neizmantotām tiesībām;

   b) visas izmaksas, kas jūrniekam pamatoti radušās, tostarp šā standarta 10. punktā minētās repatriācijas izmaksas; un

   c) jūrnieka pamatvajadzības, tostarp pietiekama pārtika, vajadzības gadījumā apģērbs, pajumte, dzeramā ūdens krājumi, kurināmais, kas vajadzīgs izdzīvošanai uz kuģa, nepieciešamā medicīniskā aprūpe un citi pamatoti izdevumi vai izmaksas, kuras saistītas ar darbību vai bezdarbību, kas nozīmē pamešanu, līdz jūrnieka pārbraukšanai mājās.

10. Repatriācijas izmaksas ietver ceļu līdz repatriācijas galamērķim piemērotā un ātrā veidā, parasti ar gaisa satiksmi, un izdevumus par pārtiku un pajumti no brīža, kad jūrnieks atstājis kuģi, līdz brīdim, kad sasniegtas jūrnieka mājas, nepieciešamo medicīnisko aprūpi, personīgās bagāžas nosūtīšanu un transportēšanu un jebkuras citas samērīgas izmaksas vai maksājumus, kas saistīti pamešanu.

11. Finansiālo nodrošinājumu nevar izbeigt pirms finansiālā nodrošinājuma termiņa beigām, izņemot, ja finansiālā nodrošinājuma sniedzējs vismaz 30 dienas iepriekš ir sniedzis iepriekšēju paziņojumu karoga valsts kompetentajai iestādei.

12. Ja apdrošināšanas vai cita finansiālā nodrošinājuma sniedzējs ir veicis jūrniekam maksājumu saskaņā ar šo standartu, šāds nodrošinājuma sniedzējs ar subrogāciju, cesiju vai citādi iegūst tiesības – līdz summas apmēram, ko tas samaksājis, un saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem –, kādas būtu bijušas jūrniekam.

13. Šis standarts neierobežo apdrošinātāja vai finansiālā nodrošinājuma sniedzēja tiesības vērsties pret trešām personām.

14. Šā standarta noteikumi nav paredzēti kā ekskluzīvi noteikumi vai noteikumi, kas ierobežo jebkādas citas tiesības, prasības vai tiesiskās aizsardzības līdzekļus, kas var būt pieejami, lai sniegtu kompensāciju pamestajiem jūrniekiem. Valsts normatīvajos aktos var paredzēt, ka jebkuras summas, kas maksājamas saskaņā ar šo standartu, var kompensēt ar summām, kuras ir saņemtas no citiem avotiem, kas izriet no jebkādām tiesībām, prasībām vai tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, uz kuriem var attiekties kompensācija saskaņā ar šo standartu.";

3) pielikumā "A4.2. standarts – Kuģu īpašnieku atbildība" groza šādi:

   a) nosaukumā "A4.2." aizstāj ar "A4.2.1.";

   b) pievieno šādus punktus:

      "8. Valstu normatīvajos aktos nosaka, ka finansiālā nodrošinājuma sistēma, ar ko nodrošina kompensācijas izmaksāšanu, kā paredzēts šā standarta 1. punkta b) apakšpunktā attiecībā uz līgumiskām prasībām, kas definētas A4.2.2. standartā, atbilst šādām minimālajām prasībām:

         a) līgumā paredzēto kompensāciju, ja tā noteikta jūrnieka darba līgumā un neskarot šā punkta c) apakšpunkta noteikumus, izmaksā pilnībā un nekavējoties;

         b) nedrīkst izdarīt spiedienu pieņemt nepilnu līgumsummas maksājumu;

         c) ja jūrnieka ilgstošas invaliditātes veida dēļ ir grūti novērtēt pilno kompensāciju, ko jūrnieks var būt tiesīgs saņemt, jūrniekam izmaksā starpposma maksājumu vai maksājumus, lai novērstu nevajadzīgas grūtības;

         d) saskaņā ar 4.2. noteikuma 2. punktu jūrnieks saņem maksājumu, neskarot citas juridiskas tiesības, bet kuģa īpašnieks šādu maksājumu var kompensēt ar jebkādu kompensāciju par zaudējumiem, kas izriet no jebkuras citas jūrnieka iesniegtas prasības pret kuģa īpašnieku un kas izriet no tā paša starpgadījuma; un

         e) prasību par līgumā paredzēto kompensāciju var iesniegt tieši attiecīgais jūrnieks vai viņa tuvākais radinieks, vai jūrnieka pārstāvis, vai noteiktais kompensācijas saņēmējs.

9. Valsts normatīvajos aktos paredz, ka jūrnieki saņem iepriekšēju paziņojumu, ja kuģa īpašnieka finansiālo nodrošinājumu ir paredzēts atcelt vai izbeigt.

10. Valsts normatīvajos aktos paredz, ka finansiālā nodrošinājuma sniedzējs informē karoga valsts kompetento iestādi, ja kuģa īpašnieka finansiālais nodrošinājums ir atcelts vai izbeigts.

11. Katra dalībvalsts pieprasa, lai uz kuģiem, kas kuģo ar tās karogu, būtu sertifikāts vai cits dokumentārs pierādījums par finansiālo nodrošinājumu, ko izdevis finansiālā nodrošinājuma sniedzējs. Kopiju novieto labi redzamā vietā uz kuģa, kur tā ir pieejama jūrniekiem. Ja finansiālo nodrošinājumu sniedz vairāki finansiālā nodrošinājuma sniedzēji, uz kuģa jābūt katra nodrošinājuma sniedzēja sagatavotam dokumentam.

12. Finansiālo nodrošinājumu nevar izbeigt pirms finansiālā nodrošinājuma termiņa beigām, izņemot, ja finansiālā nodrošinājuma sniedzējs vismaz 30 dienas iepriekš ir sniedzis iepriekšēju paziņojumu karoga valsts kompetentajai iestādei.

13. Finansiālais nodrošinājums nodrošina apmaksu par visām līgumiskām prasībām, uz ko tas attiecas un kas radušās laikposmā, kurā dokuments ir derīgs.

14. Finansiālā nodrošinājuma sertifikāts vai cits dokumentārais pierādījums ir angļu valodā, vai tam ir pievienots tulkojums angļu valodā, un tajā ir šāda informācija:

a) kuģa nosaukums;

b) kuģa reģistrācijas osta;

c) kuģa izsaukuma signāls;

d) kuģa SJO numurs;

e) finansiālā nodrošinājuma sniedzēja(-u) nosaukums un adrese;

f) kontaktinformācija par personu vai struktūru, kas atbild par jūrnieku līgumisko prasību izskatīšanu;

g) kuģa īpašnieka vārds/nosaukums;

h) finansiālā nodrošinājuma termiņš; un

i) finansiālā nodrošinājuma sniedzēja apliecinājums, ka finansiālais nodrošinājums atbilst A4.2.1. standarta prasībām.";

4) pielikumā iekļauj šādu standartu:

"A4.2.2. standarts – Līgumisko prasību apstrāde

1. A4.2.1. standarta 8. punkta un šā standarta nolūkā termins "līgumiska prasība" ir jebkura prasība, kas attiecas uz jūrnieka nāvi vai ilgstošu invaliditāti, kas radusies ar darbu saistīta savainojuma, slimības vai apdraudējuma dēļ, kā paredzēts valsts tiesību aktos, jūrnieku darba līgumā vai koplīgumā.

2. Finansiālā nodrošinājuma sistēma, kas paredzēta A4.2.1 standarta 1. punkta b) apakšpunktā, var būt izveidota sociālās nodrošināšanas sistēmas vai apdrošināšanas, vai fonda, vai citu līdzīgu pasākumu veidā. Tās veidu nosaka dalībvalsts pēc apspriešanās ar attiecīgajām kuģu īpašnieku un jūrnieku organizācijām.

3. Valsts normatīvie akti nodrošina efektīvu kārtību, lai saņemtu, apstrādātu un objektīvi izšķirtu līgumiskās prasības attiecībā uz kompensāciju, kas minēta A4.2.1. standarta 8. punktā, izmantojot ātras un taisnīgas procedūras."